

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE:

HOOFDREDACTEUR: J. M. MATTHIJSEN; THESAURIER: H. HISSINK; REDACTEUREN: F. I. L. SCHÖNFELD, C. ROSCAM ABBING, H. DE LUSSANET DE LA SABLONNIÈRE, M. C. BRAAT
VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H.D.S.C. f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: W. D. MEINEMA - DRUKKER-UITGEVER - HIPPOLYTUSBUURT 6 - DELFT.
6e JAARGANG — VRIJDAG 28 FEBRUARI 1930 — 10 BLZ. No. 19

REDACTIONEEL

CARNAVAL.

Den vleeze heil!
1453!

Ziel en vleesch
Vleesch en bloed
Bloed en melk
Melk en brood
Kaas en brood
Haring en brood
Brood!
B r o o d !!

Savonarola's vleesch is opgestegen met zijn ziel in een reuk van heiligheid. De Grootte Turk, de Schaduw Gods op aarde, de Solan, heeft zijn Fermannen uitgezonden.

De Saraceenen liggen voor Cordova.

Columbus is 3 jaar oud.

De poorten van het Ghetto op den derden heuvel van Rome zijn gesloten. De Pauselijke sbirren staan onverbiddelijk voor de gesmeede stalen hekken.

De kleine Rebecca steekt haar bloedlooze handje door de tralies: „Brood!”

Aaneengesloten, als een tweede muur, staan daar de Hellebaarden: Armando, Bosardi, Grapponi, Bernardino Suini, Rafaëli, en Bembo.

Bosardi staart naar 't kleine handje, zijn oogen worden troebel.

In een vizioen ziet hij zijn kleine Monica, zijn hellebaard trilt. Hij zou graag met zijn hand over 't voorhoofd willen strijken, doch vóór hem stapelen zich blinkend de pistoletten van den Borgia, een schim van den gekruisigde er achter: „Wreek mij op Israël.”

Het wapen suist . . .

De kleine Rebecca werd door haar blinden grootvader Bekkie genoemd. Wie zal hem nu de Thora lezen?

Ik heb eens een vriend gekend — want ja wie kent zijn vrienden? — die wanneer hij uitging, bleef staan op een zelfde plek, waaraan op het eerste gezicht, en ook na grondiger onderzoek, niets afwijkends of opmerkelijks te zien was. Michaël Stepanovitch Pankratoff was in zijn jeugd gedurende twee jaar — hij was toen meen ik acht jaar oud — opgenomen in de familie van mijn tante, die hoewel zij zelf genoodzaakt was geweest, na het overlijden van haar man, die Gouverneur van Caloega was geweest, haar erfgoed, het welvarende dorp Chomiatskoje te verkoopen, zich het lot

van den verwaarloosde en eenigszins achterlijken jongen aan te trekken, die een buitenechtelijk kind van haar broer, den referendaris Cyril Alexejewitch, met een Turksche lijfeigene van haar vader bleek te zijn.

Ik zeide, dat ik hem kende, en inderdaad, in den tijd dat de stille knaap met zijn sombere blik van een schuw boschdier, bij mijn tante, het opgewekte en zuivere familieleven deelde, hadden wij, kinderen vriendschapsbanden aangeknoopt, die niet meer zouden verbroken worden, tot nu eenige weken geleden — maar dit is weer een geheel andere zaak, die met de merkwaardigen karaktertrek, welke ik bij mijn vriend opmerkte, kort nadat ook ik in St. Petersburg was komen studeeren, niets heeft te maken.

Wanneer ik 's ochtends uit de paardentram stapte op de hoek van de Moika en de Vosnesenskij Prospekt, zag ik hem gedurende eenige oogenblikken, het kan hoogstens een minuut geweest zijn, bij den vierden pijler van de brug stilstaan, verstrooid naar het water starend. Er was daar nooit iets bijzonders in dat water.

Op een dag dat ik aan de andere kant van de brug voorbijging, riep ik hem aan: „Michael Stepanowitch! Wat heb je, Vadertje!”

Hij deed of hij mij niet hoorde, en misschien hoorde hij me werkelijk niet, omdat juist op dat oogenblik de paardentram passeerde. Hij trok zijn jas recht en liep met flinke passen als iemand die een vast doel heeft, in de richting van de Universiteit. Dit verbaasde mij zeer en ik bleef hem volgen. Ik voelde de slechte begeerte in mij opkomen op welke wijze ook de beweegredenen voor dit vreemdsoortige gedrag te weten te komen.

Ik haalde hem in voor het gebouw der H. Synode en tikte hem op zijn schouder: „Goeden morgen N. N.” zeide hij, verrassing veinzend, maar ik zag aan zijn oogopslag, dat ik niet onverwacht kwam. Hij begon mij gejaagd toe te spreken, zoodat het mij weinig moeite kostte hem in een der vele café's te loodsen, die de gebouwen der Universiteit omgeven.

Er zaten slechts weinig beschonkenen in het lokaal, zoodat hij rustig kon spreken en ik het slot van zijn verhaal goed kon verstaan: „ . . . En op dit oogenblik, — het was in het jaar dat mijn zuster zwanger werd van den student Grischa — toen ik het half vergane lijkje bij brokstukken zag opvisschen juist voor de vierden pijler van de brug, nam ik mij voor den student Grischa van het leven te berooven. Dienzelfden dag (zijn stem werd rauw, zoodat hij bijna niet meer was te verstaan), kocht ik den bijl die gevonden is bij het lijk van Grischa.”

Hij zag dat ik ontstelde en lachte luid en onnatuurlijk. Een bevrijdende gedachte schoot door mijn hoofd: hij is krankzinnig. Ik zocht zijn blik met mijn oogen, doch hij ging door in een soort verdwazing, die met bijna feillooze zekerheid het oogenblik aankondigt van een aanval van epilepsie: „Sedert dien dag is het mij niet meer mogelijk een voornemen van eenig belang te volvoeren, dat niet genomen is bij den vierden pijler van deze brug.”

Ik legde zacht mijn hand op zijn schouder, doch durfde hem niet te weerhouden toen hij rustig en als slaapwandelen, opstond en den weg insloeg naar de brug.

Er werden tenten opgeslagen op straat en den volgenden dag vierde heel St. Petersburg Carnaval.

Carnavalleke,

't Kindeke in 't stalleke.

VRIJE STUDIE.

Het bestuur zal het volgende request, voorzien van adhesiebetuigingen aan den Minister van O. K. en W. zenden.

Geeft met verschuldigde eerbied te kennen aan Zijne Excellentie den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, het bestuur van het Delftsch Studenten Dispuut Gezelschap „Vrije Studie”,

dat bovengenoemd Gezelschap zich uitsluitend ten doel stelt de algemeene ontwikkeling van zijn leden te bevorderen; dat het D. S. D. G. „Vrije Studie” zijn doel nastreeft door het organiseren van lezingen, voordrachten, alsook door filmvoorstellingen met programma's van de Nederlandsche Filmliga,

dat het van oordeel is, dat de Hooger Onderwijswet, welke in artikel 1 spreekt van „de vorming en voorbereiding tot zelfstandige beoefening der wetenschappen”, aan de studeerenden de eisch stelt kritisch te leeren staan tegenover de wetenschap, waartoe volledige vrijheid noodzakelijk is,

dat het de meening is toegedaan, dat dezelfde mate van vrijheid en zelfstandigheid moet worden toegekend aan de ontwikkeling en vorming in het studentenleven, ook binnen de gebouwen der Technische Hoogeschool,

dat het constateert, dat het onderwijs aan de Technische Hoogeschool, door hoogleeraren zoowel als studenten wordt opgevat in dezen zin, welke kenmerkend is voor het Hooger Onderwijs,

dat een algemeene instelling, als de Centrale Commissie voor Filmkeuring met de bepaalde eischen, welke het Hooger Onderwijs stelt, geen rekening kan houden,

dat het daarom ten zeerste betreurt, dat aan bijeenkomsten van studenten in de gebouwen der Technische Hoogeschool dezelfde maatstaven van keuring worden aangelegd, als aan openbare voorstellingen.

Reden waarom voornoemd bestuur aan Zijne Excellentie verzoekt rekening te willen houden met den geest van het Hooger Onderwijs en dus terug te willen komen op zijn beslissing genomen ten aanzien van het vertoonen, in de gebouwen der Technische Hoogeschool, van films welke niet goedgekeurd zijn door de Centrale Commissie voor Filmkeuring.

Hetwelk doende, het bestuur van het Delftsch Studenten Dispuut Gezelschap „Vrije Studie”.

Delft, 21 Februari 1930.

Op de kleine leeszaal der Societeit Phoenix zal een ontwerp voor de nieuwe wet, gedurende de voorgeschreven tijd, ter lezing liggen.

Als noodmaatregel, om niet in strijd te komen met de bioscoopwet, is een buitengewoon lidmaatschap ingesteld voor niet-ingeschrevenen aan de T. H., die de filmvoorstellingen van het gezelschap „Vrije Studie” wenschen te bezoeken. De contributie zal naar keuze ten minste f 1.— en ten hoogste f 4.— bedragen, waarvan voor het loopende seizoen de helft zal worden geïnd. Het bestuur heeft het recht van ballotage.

De introductie zal blijven bestaan:

a. bij lezingen en voordrachten voor allen, die niet als student zijn ingeschreven aan de T. H.

b. bij filmvoorstellingen voor curatoren en docenten der T. H. en hunne familieleden, benevens voor de familieleden der leden van het gezelschap.

D. S. M. G. APOLLO.

Voor de Uitvoering en het Bal op Donderdag 6 Maart hebben de leden recht op één persoonlijke vrijkaart en één dameskaart.

Verdere kaarten à f 2.50 en galerijkaarten à f 0.50 zijn alleen ten behoeve van niet-ingeschrevenen aan de T. H. verkrijgbaar.

Inteekelijsten voor kaarten, souper (à f 3.50) en muziek, op de lessenaar in de voorzaal.

Kaartverkoop en plaatsbespreking op Maandag 3 en Dinsdag 4 Maart van half zes tot half zeven op de Societeit Phoenix; op Woensdag 5 en Donderdag 6 Maart van 12—2 in Stadsdoelen.

Voor het Bal zal hoogstwaarschijnlijk worden geëngageerd het ensemble Börbach uit „t Zuid” in den Haag.

Het (officieuse) Bal zal worden gehouden als Souper-dansant.

Algemeene Vergadering op Maandag 3 Maart te half acht op het Dispuut.

De Vox heeft een hoofdartikel over een vraag van interne Corpspolitiek: Velen hebben moreele bezwaren tegen het handhaven van een oude gewoonte. Dit conflict mos contra moraal wordt hier evenwel ontweken door als criterium aan te nemen: de waardigheid van het Corps. Dit is goed, als maar bedoeld wordt: de waardigheid zooals de leden zelf van het Corps deze zien en niet, zooals uit de laatste alinea blijkt, de naam van het Corps tegenover de buitenwereld. De zaak wordt hier principieel gesteld en dus is deze laatste alinea van een funeste strekking. Onze oude gewoonten mogen slechts vallen, als het Corps zelf hen niet meer blijkt te steunen.

De opmerkingen naar aanleiding van Stud. Chem. Hélène Willfür van Vicky Baum zijn een voorbeeld van een boekbespreking zooals die thuis hoort in een studentenblad, althans naar hun opzet: De uitwerking is zeer slap als zij de pretentie hebben de taak van het studentenleven te ontleden.

Das Reisetagebuch eines Genealogen heeft mij, ondanks alles wat tegen dit genre te zeggen is, geamuseerd.

In de P. C. valt op dat de A. S. I. wederom haar wekelijksche rolschaatsentocht zal aanvaarden en dat de Persrubriek aanzienlijk is uitgebreid met een getrouwe inhoudsopgave van vele Vlaamsche bladen.

Overigens ben ik van meening, dat de P. C. vernietigd moet worden.

De Virtus dicht op niet ongracieuze wijze. De letterkundige critiek in een hekeldicht neer te leggen is een voortreffelijke gedachte. Dit moest meer gebeuren.

Voornameijk naar de vorm is ook de filmbespreking goed.

Der Clercke is slecht. „Albertus Magnus heeft haar derde lustrum glorieus gevierd.” Als ge dus wilt weten hoe een glorieus festijn gevierd wordt, lees dan dit walgelijk relaas.

Het artikel over Spinoza wordt voortgezet.

Beschouwingen over opleiding tot het leeraarsambt schijnen genoeg belangstelling te verwachten om eenige kolommen te durven vullen.

Verder valt nog op dat het blijkbaar gemengde G.S.T.G. „Neemt ons” tooneelavonden organiseert, waarop éénacters opgevoerd worden door jongere leden.

Maar vroeger repeteerden ze wel 10 dagen en nu maar 3.

Het Februarinumnummer van Ceres bevat een goed almanakverslag. Oom Hendrik memoreerende, zegt de schrijver, dat „deze over het algemeen gevatter en geestiger was dan wij.”

De landbouwstudent Emile apprecieert de schoonheid van de kool. Het is mij wel, maar hij moet niet zoo naar gaan dromen over dit gewas.

Onder de titel „De Verveling in de litteratuur” een bespreking van Erts 1930. Dit is de beste die ik tot nog toe in de studentenbladen heb ontmoet. Verder 4 lange kolommen over het Duitsche studentenduel en eenige opmerkingen over wetenschappelijke opleiding in het algemeen.

En dan! Een kaleidoscoop van de week! Als „Het Leven”. Nooit meer doen!

D. S. SCHAAKCLUB.

Woensdag 5 Maart zal een simultaanwedstrijd plaats hebben tusschen den bekenden Duitschen Schaakmeester Spielmann en de leden van de D. S. S. C.

Aanvang 8 uur op de bibliotheek der Societeit „Phoenix”.

Inteekelijst op lessenaar!

REPETITOREN

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mander-sloot, Gevets Deynootweg 135, Scheveningen.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 18393.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij A. Th. Sedee, Leeraar Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag (te bereiken met buslijn R van Station H.S.M.)

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

2e DIETSCH ACADEMISCHE LEERGANGEN.

Van 7 tot 12 April zullen in verschillende universiteitssteden deze leergangen georganiseerd worden, in afwijking met 3 jaar geleden, toen zij uitsluitend plaats vonden in Amsterdam. De Algemeene Commissie tot regeling heeft ter technische uitwerking van dit plan plaatselijke commissies ingesteld. In Delft worden een dertigtal technische studenten uit Gent verwacht. Deze week slechts enkele officieele mededeelingen:

Doel:

De Dietsch Academische Leergang heeft ten doel:

Aan studenten welke door hun moedertaal in staat gesteld worden aandeel te hebben aan de Nederlandsche Cultuur, van deze cultuur en van de Nederlandsche Wetenschap een zoo levend mogelijk beeld te geven, door hen, zij het ook voor korten tijd, met beiden in zoo nauw mogelijk contact te brengen.

Aan hen het nut te verschaffen dat voort kan vloeien uit het samenbrengen van velen die behooren tot gedifferentieerde cultuurtypen met toch voldoende gemeenschappelijke elementen om deelname aan elkanders geestelijk leven mogelijk te maken.

Aan de Vlamingen en Zuid-Afrikaners onder hen, te toonen wat Nederlandsche Universiteiten of Hoogescholen bieden kunnen- anderzijds aan de Nederlanders bevruchtende aanraking te ver- schaffen met anders gearde en anders studeerende cultuurgenooten.

Bij te dragen tot meerdere eenheid, meer uitwisseling van ge- dachten en studie-resultaten onder de Nederlandsch of aanverwante talen-sprekende studenten.

Werkwijze:

De Commissie stelt zich voor, bovengenoemde doeleinden te bereiken door:

a. In alle faculteiten van verschillende Nederlandsche Univer- siteiten en Hoogescholen Hoogleraren uit te noodigen enkele speciale, in twee of drie keer afgeronde colleges te geven voor eigen studenten en deelnemers aan den Leergang, met het verzoek deze colleges, zoo mogelijk op het bereiken van bovengenoemde doel- einden te willen in stellen.

b. Den deelnemers aan den Leergang Nederlandsche instellingen op wetenschappelijk, economisch en sociaal gebied te toonen en daartoe de meest bevoegden uit te noodigen.

c. De deelnemers zoo veel als mogelijk zal zijn te doen mee- leven in studenten- en burgerkringen.

d. Een zoo groot mogelijk aantal studenten aan den Leergang trachten te doen deelnemen, als met het oog op de voor dergelijke doeleinden nu eenmaal steeds beperkte middelen, mogelijk zal zijn.

e. Zoo veel mogelijk er voor te zorgen, dat financieele bezwaren tegen het deelnemen aan den Leergang niet kunnen gelden.

f. Door andere middelen als ontvangst, gemeenschappelijke maaltijden, redevoeringen enz., welke voor het doel nuttig kunnen zijn.

g. Door het organiseeren van één toneelvoorstelling en één muziekkuitvoering, waarop resp. een Nederlandsch toneelstuk en Nederlandsche muziek ten gehoor zullen worden gebracht.

h. Door het verstrekken aan de deelnemers van een gids, welke naast de voor vreemdelingen noodzakelijke gegevens en de pro- gramma's van den Leergang, ook zullen bevatten een opgave op verschillend gebied van Nederlandsche studieboeken.

Deelname:

Aan den Leergang kunnen deelnemen Nederlandsche, Belgisch- Vlaamsche en Fransch-Vlaamsche Studenten en Zuid-Afrikaansche studenten, zoolow uit Nederland als uit andere landen.

In den Ozean schifft mit tausend Masten der Jüngling; Still, auf gerettetem Boot, treibt in den Hafen der Greis.

van 1879

Schiller geeft in dit distichon, in een beperkt bestek, een levendige beschrijving van de moeite en de zorgen van het leven, doch ook van het eindelijk bereiken van de veilige haven. Hij kende nog niet de sedert zijn tijd zoo ontwik- kelde techniek en wetenschap van het verzekeringswezen, waardoor men rustig leven en een zorgenvrijen ouderdom kan genieten.

EEN OLVEH-POLIS

geeft rust en zekerheid!

Friedrich von Schiller (1759—1805).

ONDERLINGE LEVENSVZERKERING VAN EIGEN HULP - KORTENAERKADE 3, DEN HAAG

DUINSTRAT 6-8

TELEFOON 50016

RIJ-ONDERRICHT
HANDEL IN LUXE PAARDEN
PENSIONSTALLING

DRUKKERIJ MEINEMA
|| STAAT STEEDS ||
|| VOOR U GEREED ||

Orange 2 ct

CIGARETTES
LAURENS

Rouge 3 ct

Bleu 2½ ct

Vert 3½ ct

Draagt

ARCHSHOES OF
WELFSCHOENEN

Archshoe
NED.OCTROOI 4466
Welfschoen

ALLEEN:

CHOORSTRAAT 26
TELEF. 1247 — DELFT

W. H. Heijne den Bak

Wacht U voor namaak

H. B. LINTZ

GEER No. 50 DELFT TELEF. No. 70

WIJNHANDEL

FABRIEK VAN LIMONADES - SPUITWATER
HANDEL IN NATUURLIJKE EN MEDICINALE WATEREN

Fa. L. H. VAN MIERLO

MARKT 38

TELEF. 554

Kleding gemaakt en naar maat

Sportkleding naar maat

Vraagt onze uitgebreide Stalencollecties

TH. LAMMERS
PEPERSTRAAT 4 - DELFT

ONTVANGEN:

Heeren Molieres
Bally Economic

IN LAK, BRUIN, ZWART
Prijs f 16.75

Voor Uw koffietafel is en blijft toch
W.G v.d. HAM

hetbesteadres

Wij leveren U steeds eerste
kwaliteiten dagelijksversch

Grootste sorteering

Vleesch en vischconserven
Verkade's artikelen
Wijnen van Kempinsky

Zie vooral de Etalage: **OUDE DELFT 111**
bij de Binnenwatersloot

Bestellingen worden
aan huis bezorgd

Aanbevelend:

W. G. VAN DER HAM

Oosteinde 165 (hoek Molslaan) Telefoonnr. 885
Oude Delft 111, Tel. 157 - Frederik Hendrikstraat 9

SLAPPE HOEDEN

VANAF FL. 9.75

STETSON

LINCOLN BENNETT

ELEGANTE MODELLEN

W. Croon

TELEFOON 484
PEPERSTRAAT 7

Garage de Phoenix.
CLUBGARAGE
D.S.M.
NAAST DE SOCIETEIT

Vertegenwoordiger

Harley Davidson
Motorrijwielen

Uit voorraad leverbaar.

AANBEVELEND

W. ROUKEMA,
PHOENIXSTR. 28 - TEL. 372

H.H. SPOORSTUDENTEN

Gebruikt Uw **12** uurtje
in **Central Lunchroom**
HIPPOLYTUSBUURT 8 — DELFT
MATIGE PRIJZEN INTIEM ZITJE

GA NAAR

BERVOETS

voor betrouwbare Heeren- en Kinderkleeding

Modeartikelen — Schoenen

TELEF. 374 - WIJNHAVEN HOEK BOTERBRUG

Wildcentrale
„t Centrum“

Verwersdijk 20 - Delft
L. LUGTIGHEID

Het voor U aangewezen
adres voor levering van alle
wild, gevogelte, versche
eieren en conserven.

Alle leveringen onder volle garantie

Alle benodigdheden
voor de Lunch

J. SCHILLING
KLEERMAKER
LAAN VAN OVERVEST 5
DELFT
TELEFOON 557

BEVEELT ZICH
BELEEFD AAN

DELFTSCHE GLAZENWASSCHERIJ EN PUIBEWASSCHING
J. G. DE JONG, Koornmarkt 30, DELFT
TELEFOON 1091.

Speciaal adres voor het dagelijks schoonmaken van Kerken,
Gestichten en Particuliere Gebouwen, binnen en buiten.

Prijzen zeer billijk - Werkvrouwen steeds voorhanden.

Eerste Delftsche Muziekschool

Dir. G. H. BROUWER

OUDE DELFT 120 — DELFT

LESGELD f 5,—
2 LESSEN PER WEEK

Gelegenheid tot dagelijksche studie aan de SCHOOL zonder kosten.
Violen en cello worden gratis in bruikleen afgestaan.

ALLES

wat U
noodig hebt
om Uw kamers

GEZELLIG

te maken, vindt U
in ruime sor-
teering bij

J. A. C. van LOON

Vrouwjutenland 5-7-9

TELEFOON 657

J. C. KUYPERS
KAPPER v/h D.S.C.
CORN. TROMPSTR. 19

Salon voor Scheren en Elec-
trisch haarsnijden. Verkoop
van Parfumeries van
HOUBIGANT,
PIVER, enz. enz.

STERKEN....

voor **Straatgevecht**

leert **TOEPOEL**

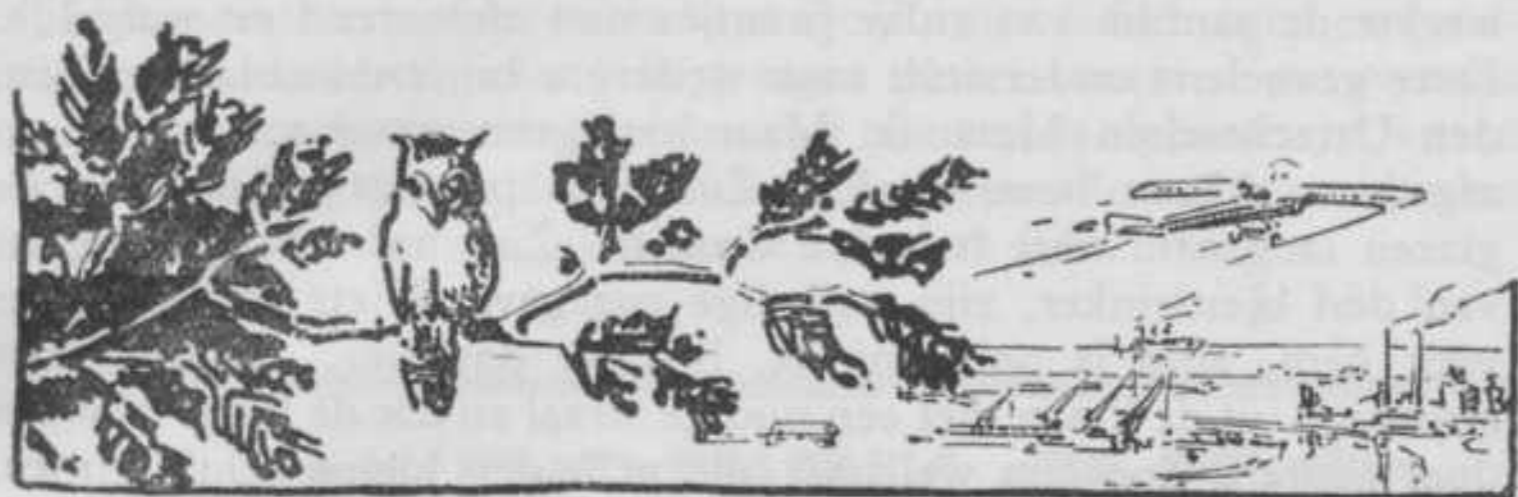
oud-amateur Kampioen van Nederland,
eenige leeraar met diploma N. B. B.

Den Haag John Camphuysstraat 165/7
Telefoon 72252 - Vraag prijskaart

„Au Condor“

Plein 8
Den Haag

Het eerste huis voor
Import Sigaren,
Sigaretten en
Tabakken

TECHN. HOOGESCHOOL

Geslaagd voor het Ingenieursexamen voor Werktuigkundig Ingenieur: A. C. Beek, M. Goote, H. J. Kaufman, J. J. Kwak (met lof), A. H. Spaan, I. P. de Vooys, P. D. van der Wal, F. C. van Zwieten.

Prof. dr. F. Schuh maakt bekend, dat hij het college Bijzondere Onderwerpen op Maandag 3 Maart 1930 van 2—3 wel zal geven.

De heer G. Glaser, attaché-commercial de France te 's-Gravenhage, heeft zich bereid verklaard ook dit jaar zijn medewerking te verlenen, teneinde studenten aan de Technische Hoogeschool, die in de zomervacantie in Frankrijk practisch willen werken, plaatsing te bezorgen.

Voor een zoodanige plaatsing komen echter alleen in aanmerking, die studenten, welke voldoende kennis bezitten van de Fransche taal en die reeds zijn geslaagd voor het propaedeutisch examen (bouwkundige en mijnbouwkundige studenten, die geslaagd zijn voor het eerste deel van het candidaats-examen).

Teneinde de administratieve werkzaamheden daarbij te vereenvoudigen, moet een verzoek om zulk een plaatsing worden gedaan op een speciaal daarvoor ingericht formulier, dat aan den heer Glaser moet worden toegezonden. Een duplicaat-formulier moet, op gelijke wijze ingevuld, gezonden worden aan den Rector-Magnificus der Technische Hoogeschool.

In vorige jaren hebben enkele studenten van de hun geboden gelegenheid om in Frankrijk practisch te werken op het laatste oogenblik geen gebruik gemaakt. Teneinde dit in het vervolg te voorkomen, wordt op verzoek van den Heer Glaser er speciaal de aandacht op gevestigd, dat zij, die een formulier voor practisch werken in Frankrijk hebben ingevuld, daarmee tevens uitdrukkelijk verklaren, dat zij, behoudens overmacht, werkelijk van de geboden gelegenheid gebruik zullen maken.

Exemplaren dezer formulieren zijn verkrijgbaar bij de Administratie der Technische Hoogeschool.

De verzending moet vóór 15 April a.s. zijn geschied.

VAKVEREENIGINGEN

Mijnbouwkundige Vereeniging — Nederl.-Duitsche Vereeniging — „Practische Studie”.

Lezing met Lichtbeelden op Woensdag 5 Maart 1930, 's avonds 8 uur in Zaal 95 van het Instituut voor Mijnbouwkunde. Spreker: Geheimrat Prof. Dr. Albrecht Penck, uit Berlijn. Onderwerp: Die Wasserkräfte der Erde.

Prof. Dr. Albrecht Penck.

Dezer dagen zal een Duitsch geleerde met eene wereldreputatie ons land bezoeken en hier eenige voordrachten houden. Het is Prof. Albrecht Penck uit Berlijn, die onder de geografen en geologen onder de allereersten wordt genoemd. Hij studeerde te Leipzig, waar hij ook geboren is en begon met geologische studieën van Saksen, Noord-Duitschland en Scandinavië. Hierdoor legde hij den grondslag voor zijn latere groote werk over den ijstijd. Geleidelijk ging hij naar de geographie over en na het publiceeren van verschillende belangrijke geschriften werd hij in 1885 hoogleeraar in dit vak te Weenen. Daar heeft hij 20 vruchtbare jaren op het gebied van wetenschap en onderwijs doorgebracht. Hij is het geweest, die met klem er op wees, dat waarneming ook hier de grondslag der kennis is en dat dus wetenschappelijke reizen en excursies onmisbaar zijn. Zijn groote werk „Die Alpen im Eiszeitalter” werd later door hem en zijne leerlingen voor schier alle andere Europeesche gebergten uitgebreid. Vervolgens wijdde hij zich aan de physische geologie. Hij bestudeerde het vraagstuk van den neerslag en de afvloeijing daarvan in de rivieren, dus de waterhuis-

houding der landen. Dit in verband met zijn werk over de classificatie der klimaten (1910) bracht hem tot de studie van de waterkrachten der aarde, waarover hij in het Gebouw voor Mijnbouwkunde der Technische Hoogeschool te Delft op 5 Maart a.s. eene voordracht zal houden.

Sedert 1906 is hij hoogleeraar te Berlijn, waar hij het „Museum für Meereskunde” stichtte en wetenschappelijke koloniale en pool-expedities hielp voorbereiden. Dan volgen reizen door de geheele wereld. In 1908 is hij ruilprofessor te New-York en maakt hij eene reis om de wereld. Bij een wetenschappelijk congres in Australië in 1914 werd hij door den oorlog verrast. Na veel moeite in Duitschland teruggekeerd, tracht hij de bezette gebieden in Polen, Macedonië en Roemenië voor wetenschappelijk onderzoek te benutten. Na den oorlog heeft hij zijne landgenooten de studie van eigen bodem en van de grensgebieden als nationale taak voorgehouden. Van de latere jaren dateeren zijne onderzoekingen over den mensch in zijne verhouding tot bodem en klimaat en zijne geschriften over de vraag, hoeveel menschen de aarde op den duur zal kunnen voeden. Van hem is een krachtige invloed uitgegaan om de beschavingswetenschap met natuur-wetenschappelijke methoden te bevruchten. In 1928 houdt hij weer voordrachten in Amerika en de thans 71-jarige Penck is nog in volle activiteit. Zijn groote wetenschappelijke figuur, zijne innemende persoonlijkheid en zijne aantrekkelijke voordracht hebben hem tot één der eersten gemaakt, die na den oorlog weder in staat was de internationale betrekkingen op cultureel gebied tusschen Duitschland en zijne vroegere vijanden te herstellen.

Vrijdag a.s. 28 Febr. spreekt hij voor het Aardrijkskundig Genootschap te Amsterdam in de Groote Aula van het Koloniaal Instituut over „Kontinentale Probleme” en voorts in Utrecht, Wageningen en Delft.

DIETSCH STUDENTEN VERBOND.

Maandag 3 Maart a.s. 8 uur n.m. zal in de bibliotheek van het gebouw voor Decoratieve Kunst, Oude Delft 75, de heer Dr. Victor Leemans een inleiding houden over, zooals hij dat zelf uitdrukt: „de veranderingen, die zijn ingetreden in de psyche der Vlaamsche intellectueele jongeren, in partij-politisch, staatspolitisch, sociaal, moreel, religieus en cultureel opzicht. Een soort sociologie dus van het geestesleven der jongeren in Vlaanderen.”

Het bestuur verzoekt hen, die aan deze studieavond wenschen deel te nemen, hiervan kennis te geven aan een der ondergeteekenden.

De bedoeling van deze studieavonden, die de laatste jaren met goed succes eenige malen zijn gehouden, is dat in kleine kring over een voor velen bereikbaar onderwerp gesproken wordt. Het onderwerp nu dat de heer Leemans, hoofdredacteur van „Jong Dietschland” gekozen heeft, voldoet zeer zeker aan bovengenoemde voorwaarde. Immers terstond dringt zich de vergelijking op met den Hollandschen student, die zeer weinig of althans, naar zal moeten blijken, geheel andere problemen kent op al de bovenstaande gebieden.

Het is zeker belangrijk, dat het internationaal contact der studenten versterkt wordt, zonder nog te willen spreken van de zeer oude banden des bloeds, die Vlaanderen en Holland binden en de plicht die wij hebben, een volk dat ons zoo verbonden is, te steunen in zijn voortdurend tegengewerkte pogingen een eigen intellectueel volksdeel te vormen, of voor zoover dit nog niet geheel verbasterd is, te behouden.

Daartoe is het zeer nuttig eens een geordend inzicht te krijgen in de denkwijze van deze jongeren en voornamelijk in de opvattingen, die deze generatie van de vorige doen verschillen.

Dergelijke zich onbewust voltrekkende veranderingen dienen zoo nu en dan gesignaleerd te worden, om te zien welke kant het uitgaat.

Bovendien zal zich hier de vraag voordoen of wij dezelfde kant uitgaan als onze broeders uit het Zuiden, en in hoeverre dat gewenscht is.

Namens het Bestuur:

J. VERSLUYS, Voorzitter.
M. DE BLOCK, Secretaris.
Phoenixstraat 33.

BOEKBESPREKING

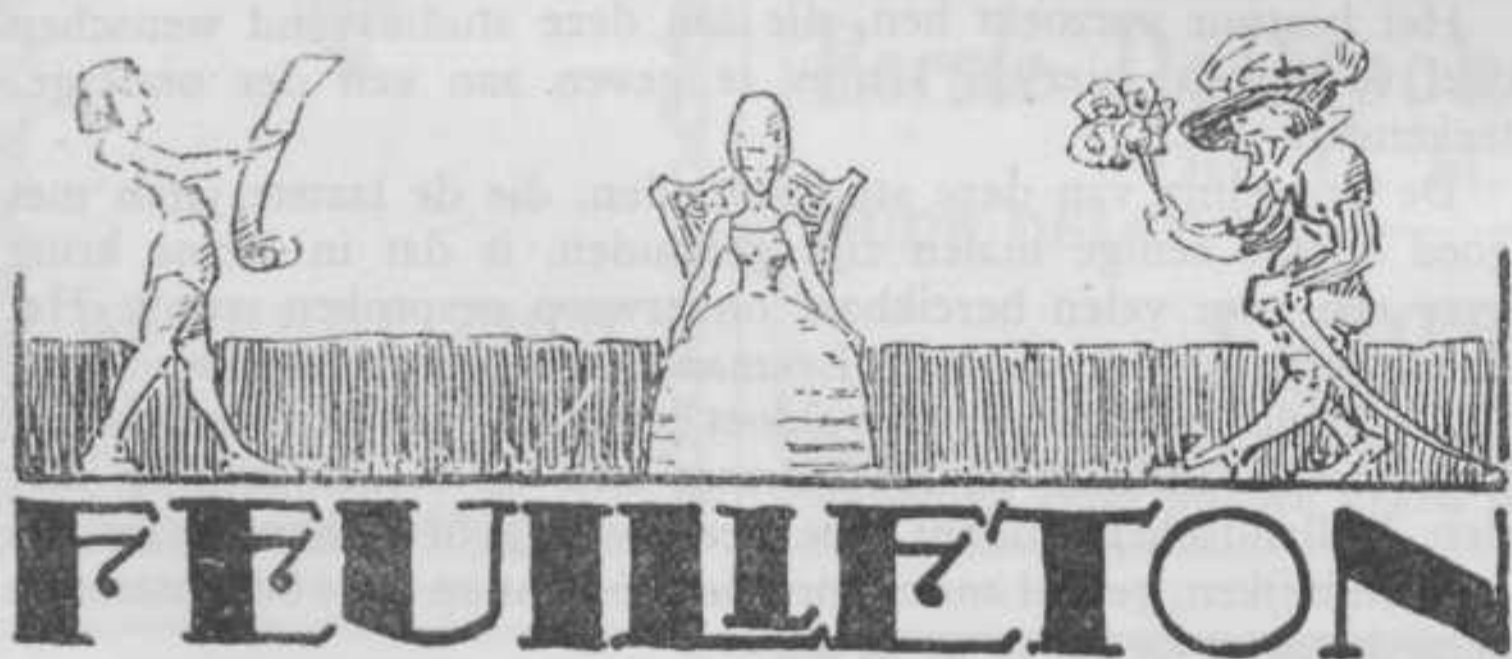
ALMANAK 1930.

Wanneer men het uiterlijk van den Almanak beoordeelen wil, dus de gansche lange rij van teekeningen, die van het begin tot aan het einde van het boek doorloopt, zoowel als het papier, waarop gedrukt is, als den omslag met zijn roode kleur en de rangschikkingen der teekeningen op iedere pagina, opdat een evenwichtig geheel verkregen wordt, dan wil men onwillekeurig vergelijkingen maken met den vorigen almanak om te zeggen, ja dit is beter dan vorig jaar en ziet, hoe de idee hier prachtig uitgewerkt is. Waarschijnlijk is hieraan schuld een onbeheerscht verlangen te zeggen, dat deze almanak wederom schooner is dan die van 1929; wat een aantal mensen uit het D.S.C. dit jaar tot stand brachten is beter dan wat vrijwel de zelfde mensen een jaar geleden deden. De vurige hoop dus, het artistiek gehalte van de almanakken als een stijgende lijn te zien.

En dan ben ik geneigd te zeggen, dat het uiterlijk van den laatsten almanak aan schoonheid heeft gewonnen. Hieraan kan het betreurenswaardige feit, dat het zwart der letters en teekeningen door het papier heenschijnt, geen afbreuk doen, hoewel dit menigmaal zeer storend werkt. Kenmerkend voor den almanak is, dat alle teekeningen zich op een gelijker plan bevinden, meer gelijkmatigheid in de ideeën. Minder hoogtepunten, maar ook minder zwakke plekken, zooals vorig jaar. Evenwel dreigt er een eenvoudigheid in de uitvoering, die ik kortweg met stippelprocédé wil aanduiden. Reeds in de bandteekening komt dit tot uiting, waar de lucht boven de eenvoudig aangeduide daken en achter den kromgetrokken toren te trillen staat en deze dynamiek bijna tastbaar weergegeven is door een luchtig en speelsch gestippel, naar boven ijler wordend. Verder ontmoeten we dit procédé herhaaldelijk in de kalender en in vele verenigingshoofdjes. Vorig jaar ter sluiks binnen geslopen en schuchter tot uiting gekomen in het Societeits hoofdje e.a. heeft het nu al zoo'n graad van volmaaktheid verkregen, dat het 't volgend jaar wel zeer gewaagd is, zich nog van dit thans zoo goedkoope effect te bedienen.

Maar overigens niets dan lof voor de bandversiering. Om het verschijnen van den tachtigsten Almanak te markeeren is de rechte rug alleszins te verdedigen. Hij ontleent aan de toch al dikke almanak, iedere plompheid. Maar door een rechte rug verschaft de almanak-redactie zich meer moeite, wijl het nu toch noodzakelijk is, de rug van één in de zelfde stijl gecomponeerde teekening als op de voorzijde, te voorzien.

Dit jaar is de redactie daarin volledig geslaagd.

FEUILLETON

EX-LEX.

Een boeiend verhaal uit de mousseerende piraten-wereld, dat de nadruk legt op de zin van het leven, aan de hand van talrijke feiten uit de nuchtere werkelijkheid die op smakelijke wijze worden opgedischt en met vaardige hand verbonden tot één logisch geheel.

Derde Hoofdstuk.

De Vlucht.

De nacht was gevallen.

Als een zilveren spiegel strekte de zee zich uit, onbewogen en strak onder den rijk-besterden hemel. Heel in de verte flakkerden de vuren der wilden op het eiland. De bekende zorgeloosheid van deze natuurkinderen stelde hen in staat iederen nacht opnieuw te feesten. Wel hadden zij met verbazing en misschien een weinig ongerustheid de kanonschoten van het kaperschip gehoord, maar

De kalender van de Lussanet de la Sablonière is een verrassing. Idee en uitwerking zijn hier beiden voortreffelijk. Een zwart-wit verdeling, die overal evenwichtig is. Neem de maand November. Als onderwerp is genomen het uiterst banale bierdrinken. Hoe menigmaal is deze gedachte niet uitgewerkt en hoe veelvuldig werkte de aanblik van zulke prentjes niet afstootend en walgelijk. Deze gevoelens ondervindt men wederom bij 't doorbladeren van den Utrechtschen Almanak. Maar hier geen spoor van afkeer en afgrijzen. Alleen bewondering. Ziet het sponzige schuim op de glazen langzaam naar beneden druipen. Ziet het ernstige gezicht van den bierdrinker, zijn volledige overgave. Niets bestaat meer voor hem, alles is onbelangrijk, behalve dat bier, dat hij hoort stroomen uit de kraan met een nijldige straal en dat de lucht rondom doet geuren. Zoo zijn welhaast alle maanden kleine schilderijtjes, waaromheen men verhaaltjes kan spinnen, verhaaltjes, die vertellen van de nog koude Aprilmaand, wanneer het werk zich plotseling opstapelt, van de vreugde op het Noordzeekanaal en van de verveling gedurende den diensttijd en van de wondere bekoring, die lag in 't loopen onder de Boterbrug in een koude winternacht. Zoo zijn al deze verhaaltjes vastgelegd in een rij supereure beelden.

Van dezen teekenaar wil ik nog noemen de meesterlijke teekening, die de senaatsoverdracht in beeld brengt, de waarzigste uit: „Het Eenig Noodige” en de Varia-teekening, die ik als één van de beste uit den Almanak beschouw. In een zwaar neerstroomende regen loopen menschen, zij kruipen bijna over den grond, de regen doet hen pijn, zij verbergen het hoofd tusschen de handen en stoppen de ooren dicht om niets te hooren. Maar een van hen is flink en trotsch, kijk maar hoe hij zijn hoofd fier in den regen boort. Wat kan 't hem schelen: Laat het maar regenen, ik blijf wel droog en al mag ik nat worden, nou dat geeft nog niks, dat hoeft je niet te merken. Deze gedachten, die liggen achter de variablazijden, zijn voortreffelijk weergegeven.

Als men de verenigingshoofdjes bekijkt ziet men hoe de ideeën voor deze teekeningen steeds ingewikkelder worden. Men kan onmogelijk voor de Tennisclub een hoofdje met tennissende menschen teekenen. Neen, evenmin als het jaarverslag kan beginnen met de woorden: „Wederom is een jaar enz”. Daarom is men genoodzaakt stieren op tennisbanen toe te laten om deze de elementaire beweging van het tennissen te laten nabootsen met een inéengekronkeld complex op een bank gezeten.

Het idee van „Vrije Studie” is zeer geestig weergegeven. In den Almanak van 1923 komen we dezelfde gedachte tegen. Daar treft men aan een teekenaar te midden van koeien onder een ouden eikenboom. Misschien dat dit beeld ongemerkt is achter gebleven, een herinneren zonder herkennen, zooals de heer Tenhaeff dit noemt. Maar dan is dezelfde gedachte thans op een veel betere wijze uitgewerkt dan zeven jaar geleden. Want slechts lof kan ik deze teekening toekennen.

Van degenen, die zich beijverd hebben de verenigingsverslagen van teekeningen te voorzien wil ik nog noemen den heer Fils, die in de hoofdjes voor Voetbal en voor de motorclub zijn H.B.S. humor aan het licht stelde en zijn kwalijk schertsende geest aan het publiek prijs gaf. Alleen Fotografen is goed, zoomede Tooneel. Niettemin moet het streven van dezen kunstenaar een eigen element in den almanak naar voren te brengen, gewaardeerd worden. Temeer waar zijn stijl geheel buiten de algemeen gangbare valt.

een degelijke voorstelling van de zaak vermochten zij blijkbaar niet te maken. Wie zal zeggen met welk intens genot de ruwe zeeschuimers het weerlooze inboorlingendorp zouden hebben uitgemoord, wanneer het bestaan er van hen slechts bekend was geweest? Maar niet een van de piraten die de vuren aan den horizon bemerkte. Zelfs de uitkijk had zijn post verlaten en zich bij zijn makkers gevoegd, die geschaard om een vat rum hun vroolijke zeerooversliederen zongen en charades opvoerden in kostbare en zeldzame gewaden, afkomstig uit het rijk van de „Heyme Hzn”.

In een kleine hut zat Anna voor de geopende patrijspoort en staarde over de wijde zee naar de lichten op het land. Zij dacht aan de krachtige, koperkleurige mannen, die nog den vorigen dag aan boord van haar vaders schip geklommen waren en de kostbaarheden van het eiland inruilden tegen nietigheden, ten einde de liefde van hunne vrouwen en meisjes te winnen. „Zijn zij nu gelukkig?” dacht het arme meisje, dat plotseling kennis maakte met een totaal nieuwe kant van het leven en terstond met een bewonderenswaardig aanpassingsvermogen hare bakens verzette om een ruimer en alzijdiger inzicht te krijgen in deze zaak, die thans voor haar van het grootste belang was. Maar een antwoord kon zij niet vinden.

Wel echter Berend, die achter haar stond en met koortsachtige snelheid plannen smeedde, welke alle, zooals Anna met een enkel moedeloos woord aantoonde, technisch onmogelijk bleken te zijn. Omtrent de wilden evenwel had hij zich een eigen oordeel gevormd. „Zij zijn zeer gelukkig”, besliste hij met de grappige zekerheid, die schooljongens eigen is.

„Waarom?” vroeg Hendrik Jacobsz, de gekielhaalde stuurman, wiens ijzersterk lichaam de krachtproef met glans had doorstaan, en thans op een gemakkelijke divan rustte, terwijl hij troost zocht in een miniatuur bijbeltje, dat hij steeds bij zich droeg.

„Je bederft je oogen, Hendrik”, mompelde Kapitein Claes

De heer de Ranitz heeft het lange Societeitsrelaas verluchtigd met kleine momenten uit het afgelopen jaar, die allen zeer goed zijn van zwart-wit verdeeling. De prentjes bij „Onze Voor-gangers” beantwoorden zoo goed mogelijk aan het doel, dat men aan dergelijk teekenwerk mag stellen.

Het meest verrastte ons de heer Donk, met teekeningen en montages, die wederom een geheel eigen plaats innemen en evenzoo vele nieuwe schitterende facetten van zijn steeds-dynamische wezen vormen. De grootste lof, die men hem paradoxaal zou kunnen toezwaaien is, dat zijn werk weer op niets lijkt.

J. M. M.

TENTOONSTELLING VAN DE D. S. AMATEUR FOTOGRAFENVEREENIGING.

Als ik het huis Poortugael betreed, komt telkens weer de stemming over mij van de lentedagen, waarin ik dit kostelijk bezit van de Technische Hoogeschool ontdekt heb. Het was in mijn tweede jaar en ik bemerkte in dien tijd, dat het heerlijk was om vroeg op te staan zonder dat dit noodzakelijk was, want ik liep geen enkel college. Ik nuttigde dan rustig een ontbijt en wandelde wat rond door Delft, dat zich koesterde in de zon, op zoek naar de zgn. bezienswaardigheden. De aanleiding hiertoe was een persoon met eenigszins precieus manieren die in hetzelfde huis woonde als ik; hij stond op het punt af te studeeren als civiel ingenieur, hoewel hij eenige jaren gepoogd had dit te combineeren met de bouwkundige studie en nog al zijn aandacht gericht was op de aesthetische zijde hiervan. Maar in den loop der jaren had hij gemerkt, dat zijn zeer dilettantische neigingen op dit gebied niet samengingen met de noodige scheppingskracht en zoo was hij, mede omdat hij dan gemakkelijker een baantje zou kunnen krijgen, afgezakt naar het civiele handwerk. Zijn kamer was een klein museum, alles stond er op een vaste plaats en het geheel was verzekerd voor ettelijke honderden guldens, wat hij dan ook graag vertelde. Met dezen man nu heb ik in dien tijd de Oud-Katholieke Kerk op het Bagijnehof ontdekt, een prachtig barok kerkje, gebouwd in de tuinen van de huizen op het O. D., en aan hem ben ik mijn, sindsdien nimmer uitgebreide kennis verschuldigd van oud-Hollandsche meubelen en ander huisraad. Dit laatste voerde mij binnen in het huis Poortugael. Het is nu het gebouw voor Decoratieve Kunst en er staan teekentafels in de oude kamers boven. Maar er gaat een merkwaardige rust uit van de witgekalkte muren, waar tusschen de eikenhouten kasten, oud-Hollandsche schouwen en nog vele andere goede en zeer eerwaarde zaken opgesteld zijn. Toch is het schoonste weggelegd voor hem wien het voorrecht te beurt valt, ontvangen te worden in de Ambonkamer door den in deze sfeer zoo voortreffelijk passenden hoogleraar, die daar

Jansz en stak een kaars aan, die op tafel stond. „Laat ons trachten te slapen. Een uitgerust lichaam zal ons ongetwijfeld te pas komen.”

Plotseling barstte er boven op het dek een geweldig rumoer los. De gevangenen keken elkaar verschrikt aan. De stuurman sloeg zijn sterke arm om het sidderende meisje. Gespannen luisterden zij wat er gebeuren ging.

Een luide schaterlach rolde over het stille water. „Hoera, ik ben de zwarte piet weer kwijt!” riep een schorre stem. Er klonk een nieuwe bulderlach.

Men kaartte.

Gerustgesteld glimlachte de eerste stuurman, maar het gezicht van Kapitein Claes Jansz betrok. „Er zal van onze rust niet veel komen, vrienden”, sprak hij bedaard, „want kaarten is een rumoerig spel.”

Maar toch blies hij de kaars uit.

Zacht drupte de regen. Gleed langs de masten, de zeilen, de touwen. De regen viel in de kuil, op het dek, op de brug. De regen viel op de gebaarde gezichten van de zeeroovers, die hun roes uitsliepen in de open lucht. Harder viel de regen, spoelde de kaarten weg, doorweekte de kostbare gewaden, de kleeren van de piraten. De regen viel in het water vlak voor de geopende patrijspoort waarachter Anna gestaan had . . . pets, pets . . . Het meisje bewoog zich onrustig in haar slaap, „p, p, p, c, c . . . p, c, c, c, p, c . . .” mompelde zij slaapdronken.

Kapitein Claes Jansz beschouwde aandachtig zijn dochter en schudde het hoofd.

De kleine Berend, die op kousevoeten naar de hut van Kapitein Arend Pietersz was geslopen, om daar de gesprekken af te luisteren, kwam haastig aanloopen. In enkele hortende zinnen deelde hij mede, wat er gebeuren ging. Reeds den volgenden dag vroeg

troont temidden van geleende voorouders. Den laatsten maal dat de zware deuren van dit vertrek zich voor mij openden, trof ik hem aan, terwijl hij zich een fraai bewerkte kanten kraag om de hals legde en Z. H. G. deelde mij in vertrouwen mede, dat hij zich voorstelde ter gelegenheid van zijn 35-jarig ambtsjubileum een stijlvol oud-Hollandsch festijn te enscèneeren en daartoe bereids de hand gelegd had op een aantal zeldzame roemers en bokalen.

Het is in dit schoone huis dat de D.S.A.F.V. een fototentoonstelling heeft gehouden en dus wederom heeft getoond dat haar aandacht voor de moderne film in de laatste jaren haar niet heeft kunnen afleiden van den weg, dien zij voordien met haar bekende bescheidenheid bewandelde. Het is een juiste gedachte geweest en ik kan slechts vragen waarom zij dit al niet veel eerder heeft gedaan. De fotokunst in Holland is al niet zoo jong meer.

De inzendingen van den Heer Eilers, één der twee gasten op deze tentoonstelling, dateeren, zooals één der organisatoren mij vertelde, van 1910. Er is een groot verschil merkbaar van dezen inzender met den anderen gast, de heer Lutjens, een amateur. Deze laatste maakt uit den aard der zaak zeer goede foto's, maar, en men bedenke dat ik hier slechts vluchtige indrukken van een dilettant op dit gebied noteer, zij lijken mij meer geschikt ter inlichtende illustratie dan wel als onafhankelijk kunstwerk. Ze zijn te mooi, wij hebben het idee deze afbeeldingen al meer gezien te hebben b.v. de kameelen in de woestijn en het bruggetje van Giethoorn. Zijn Rembrandtieke grapjes zijn slechts van technische waarde.

De heer Eilers is krachtiger. Maar ik moet bekennen, dat ik niet onbevooroordeeld tegenover hem sta, omdat hij vele foto's van Amsterdam maakte en wellicht is hier slechts veel routine noodig ter bepaling van het standpunt, om van deze sublieme stad eenige romantische indrukken te geven.

De inzendingen der leden vallen, in de eerste plaats al door hun geringe grootte, in het niet bij die van deze gasten. De maatstaf evenwel die wij aanleggen bij het beschouwen van deze weinig pretentieuze kiekjes, is echter ook een geheel andere. Het valt op, dat hier experimentjes worden genomen, uit vreemde standen wordt gefotografeerd. Vooral de eenige groote inzending, die van den heer de Ranitz, is zeer te apprecieeren. Men krijgt den indruk dat dit werkelijk is het direct noteeren van wat met, zelfs ook maar vluchtige, belangstelling bekeken is. Ik moest denken aan de Jardin du Luxembourg van Franken.

Met behulp van de boekwerken, die op de tafel ter bezichtiging lagen, kon men de vergelijking trekken tusschen wat hier in Holland gepraeeteerd wordt en wat elders en in den loop der eeuwen gepraeeteerd werd: Van de prille pornographie der holbewoners tot de cerebrale experimenten der absolute films. Deze boeken waren eigenlijk het belangrijkste van de geheele tentoonstelling. Hier was te zien wat met de camera te bereiken valt: veridealiseering, het geven van romantische indrukken, de mogelijkheden van de film en hier kwam vooral tot uiting dat er wat leeft op dit gebied, dat velen in de geheele wereld hun krachten inspannen om de mogelijkheden van deze kunst uit te buiten.

Wij kunnen het bestuur van de D.S.A.F.V. dankbaar zijn voor haar initiatief en wij gelooven dat er genoeg materiaal is om deze tentoonstelling ieder jaar te herhalen. d. Bl.

zouden het kaperschip en de „Heyme Hzn.” (die tenslotte kloek gebouwd was en niet onbruikbaar) naar het zeerooversnest vertrekken, waar de gevangenen zeker wel alle hoop op bevrijding konden opgeven. Terstond moest er dus een plan gemaakt worden om zoo snel mogelijk te vluchten.

Voorzichtig stak Kapitein Claes Jansz het hoofd buiten de deur en zag dat het dek verlaten was. Bij intuïtie voelde deze voortreffelijke organisator wat thans de aangewezen weg was. Hij trad op het slapende meisje toe en wekte haar. „Anna, mijn kind, sta op”, zeide hij op rustigen toon. „Wat gaat gij doen?” fluisterde zij zachtjes. „Wij vluchten”, antwoordde de eerste stuurman en nam haar bij de hand. Uiterst voorzichtig liepen zij naar de achterstevan van het schip, waar, naar Berend verzekerd had, een sloep bevestigd was. De eerste stuurman liet zich onhoorbaar naar beneden glijden. „Kom Anna!” fluisterde hij. Maar Anna stond rechtop, en staarde naar de kajuit van Arend Pietersz. „Zou hij misschien gelukkig zijn?” flitste het plotseling door haar gedachten. Hij, de vrije piraat van de ruime zeeën. De koning van zijn onderdanen. De onbepaalde heerscher in zijn kleine rijk? Hoewel zij hem vreesde, had zij de krachtige gestalte bewonderd, de fiere oogopslag, de harde, wreede mond. „Ik kom”, fluisterde zij terug, maar talmde nog enkele kostbare seconden.

Juist toen ontwaakte het keeshondje op den koopvaarder door de immer neerdrenzende regen en liep langs de verschansing. Zijn schelle kef verscheurde de stilte. Kapitein Claes Jansz. vloekte. Hij sprong in de boot en ving zijn dochter op. De stuurman sneed het touw door. Snel dreven zij af.

Plotseling werd de hut van den kaperkapitein geopend en ijlden enkele mannen naar buiten. Een vuurstraal vlamde door de duisternis. Ergens viel de kogel in het water. Anna snikte.

Waren zij ontdekt? (Slot zal vermoedelijk volgen).

ARTISTIEKE
BLOEMBINDERIJ

„FLORAL ART”

FIRMA
GEBR. VANDER VALK

HOUTTUINEN 18-24a - DELFT
TELEF. 980 - POSTGIRO 121830

N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
OPGERICHT 1671
ROTTERDAM

2 1/2 eeuw ervaring
garandeert U prima
bier.

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

DRUKKERIJ
W. D. MEINEMA

HYPPOLITUSBUURT 6

De capaciteit der drukkerij wordt
regelmatig groter.

Dissertaties leveren wij thans des-
noods in enkele dagen.

De eerste order van onze grootste
clinten was vaak 50 visitekaartjes.

Ook Uw bestelling visitekaartjes
wordt gewaardeerd.

CONFISEUR PATISSIER
CUISINIER GLACIER

J.J. VAN GILS

FA. GUSSENHOVEN

Binnenw.sl. 30 Delfg. weg. 5
Telef. no. 18 Telef. no. 295

Zoute Krakelingen

(spec.) Stengels, pal-
miers, bollen enz.

Tartin Chestre
en andere kaaskoekjes
Hollandsche Wafels

Sigarenmagazijn
't Prinsenhof

Oude Delft 105

TELEFOON No. 585

GERENOMMEERDE
SIGAREN EN
SIGARETTEN
- MERKEN -

GEIMPORTEERDE
SIGARETTEN

Het Adres

voor import sigaren
Henry Clay - Bock

Een uurwerk
is
een geschenk
van blijvende
waarde

Fa. v. d. SCHOOT

HIPPOLYTUSBUURT 13 - TELEF. 599

J. STOLK

v. h. Firma L. H. van Dop
Hippolytusbuurt 10
Telefoon 159 - Delft

Aardappelen,
Groenten, Binnen-
en Buitenlandsche
Vruchten

Fruitmanden

N. VENEMA

HEEREN- EN
DAMESKLEEDERMAKER
BONTWERKER

HOOGEWAL 4

TELEFOON 13126

DEN HAAG

SPECIAAL
ENGELSCH
STOFFEN

1ste Rotterdamse

Maatschappij van verzekering tegen ongevallen

Ongevallen-,
Automobiel- en
Motorrijwiel-
Verzekering.

GEVESTIGD TE ROTTERDAM

Boompjes 8c - Tel. 01237, 01238, 01239

Passagebureau

J. de Kuyser & Zonen

Oude Delft 229-231

Opgericht in 1822

Agenten van de
Rotterdamse Lloyd
en de Maatschappij
„Nederland”.

Bespreekt Uwe
Indische Passage bij ons

SPOORBILJETTEN NAAR
:-: ALLE LANDEN. :-:

'T STOEPIE

WANNEER KOMT DE INVOERING VAN DE DOOR DEN SENAAT DER T.H. VOORGESTELDE NIEUWE EXAMEN-REGELING VOOR DE PROPÆDEUSE.

Onder dezen titel vond ik in de nummers van 7 en 21 Februari eenige stukjes die mijns inziens aan het streven naar wijziging van de bestaande studieregeling slechts afbreuk kunnen doen.

Het is hier niet mijn bedoeling met den anonymen schrijver te polemiseren, of hem zijn ongelukkige stijl en zijn gebrek aan logica te verwijten. Evenmin wil ik hem vragen wie of wat hem machtigt bepaalde hoogleeraren lof toe te zwaaien en van andere te zeggen dat zij het slecht meenen met de voorgestelde examenregeling. Evenmin tenslotte heeft het voor mij waarde van een anoniemus te weten, hoe hij komt tot zijn „meening over de houding die de professoren innemen”, wanneer van een bepaalde houding van professoren tegenover het besluit van den Academischen Senaat officieel niets bekend is.

Wel echter wil ik wijzen op het kinderachtige idee dat aan het schrijven van het oorspronkelijk stukje ten grondslag moet hebben gelegen. Het schijnt namelijk dat de schrijver daarmee invloed dacht te kunnen uitoefenen op een nog door curatoren te nemen beslissing. Wie anders schrijft, vóór nog die beslissing gevallen is, een stukje met als eenige strekking: „Curatoren, aan deze beslissing zullen wij zien of je goede of slechte curatoren bent.” Het is al even naïef als de premisse dat bepaalde curatoren, als oud-leden en vrienden van ons Corps, zeker vóór de voorgestelde wijziging zullen stemmen.

Dit alles gevoegd bij het feit, dat in een vervolgartikel correcties moesten worden aangebracht op het eerste, (m.i. versterkten deze aanvullingen juist het insinuerend karakter van de aangehaalde passages) voert mij tot de conclusie dat hier ondoordacht en zonder gevoel van verantwoordelijkheid is geschreven.

In het algemeen zal men van een studentenblad zeker niet kunnen eischen dat alle bijdragen weldoordacht moeten zijn en dat de schrijver ieder woord kan verantwoorden. Hier echter staan zóó groote belangen op het spel dat onvoorzichtigheden als boven aangehaald, vooral als zij voor de verantwoording der Redactie komen, niet toelaatbaar zijn.

Tegen de bestaande studieregeling is geptotesteerd zolang zij bestaat en al dien tijd is van studentenzijde naar mogelijkheden van verbetering gezocht. Eindelijk heeft nu onze stem gehoor gevonden (ik laat in het midden of de hoogleeraren op den duur ook zelf niet de fouten van het bestaande systeem zouden hebben ingezien), en is er, naar den heer A schijnt te hebben vernomen, in den Senaat der T.H. een meerderheid voor wijziging gevonden. Wat kan men dan van studentenzijde anders doen dan wachten tot deze beslissing in den vorm van een ministerieele beschikking of een wetswijziging voor de studenten van praktisch nut wordt?

Eerst wanneer het gewenschte resultaat bereikt is of wanneer onverhoopt de mislukking van ons streven officieel bekend zou zijn geworden, is het woord weer aan ons.

De heer A. had beter gedaan eerst eens den president der C.C. te raadplegen vóór hij met zijn stukje, eigenmachtig en onvoorzichtig, de goede zaak in gevaar bracht.

J. M. LEDEBOER.

Geachte Heer Ledeboer,

Uw scherpgestelde beweringen getuigen mi. van een zonderlinge logica.

In het eerste deel stelt u eenige vragen, die U mij niet wilt stellen. Hierop volgt echter niet wat U mij dan wel vragen wilt.

Ik zal niet ingaan op al Uw m.i. foutieve beweringen.

Een enkele wil ik als voorbeeld weerleggen. U begrijpt niet, waar ik het recht vandaan haal bepaalde hoogleeraren lof toe te zwaaien en verwondert U over het feit, dat ik heb vernomen, dat in den Senaat der T.H. een meerderheid is gevonden voor den nieuwen studieregeling. Welnu wanneer U de aftreerede van prof. T. K. L. Sluyterman als rector magnificus leest, dan zult U daarin vinden „De Senaat kon in zijn vergadering van 11 Januari 1929 in hoofdzaak met de voorstellen (nieuwe examenregeling) meegaan.”

Ongetwijfeld heb ik het recht persoonlijk hulde te brengen aan prof. Sluyterman en behoef ik daar geen machtiging voor.

Nog één opmerking wil ik weerleggen.

U meent, dat ik het stukje heb geschreven om, vóór het besluit van curatoren over wat zij zullen aanvaarden van het Senaatsbesluit inzake de studieregeling, invloed op dit besluit uit te oefenen.

Sinds ± November 1928 was de Senaat der T.H. reeds bezig aan de plannen over hervorming der studieregeling. Gedurende de vorige cursus zijn herhaaldelijk stukken geschreven over de wenschelijkheid van een nieuwe studieregeling.

Was dat zoo onjuist? M.i. niet; Wanneer ik ongerust ben over de studieregeling en deze ongerustheid van verschillende zijden steun vindt, kan ik dat uiten in ons officieel Corpsorgaan.

Ik stelde slechts op schrift dat, wat in ingewijde kringen in het Corps wordt gedacht en verwacht.

Er is geenerlei reden, waarom zooiets gevaarlijk zou zijn voor de goede zaak, „De nieuwe studieregeling.”

A.

Geachte Redactie,

Ten aanzien van den inhoud van uw blad, kan ik niet nalaten enkele opmerkingen te maken, die ik U wel verzoek, in Uw kolommen te willen publiceeren.

Het komt den laatsten tijd herhaaldelijk voor, dat artikelen in Uw blad beleedigen bevatten! In alle rubrieken permiteert U zich de vrijheid, de veelal grofste beleedigen, die soms bovendien geheel onwaar zijn, te laten drukken; de Delftsche Schouw van de laatste week getuigt hier weer van. Ik weet niet of U ooit wel eens een artikel vanwege de onwaardige toon hebt afgekeurd, wel weet ik, dat U dat met vele door U opgenomen stukken had moeten doen.

Waar tegenwoordig de tendenz is, het accent te leggen op innerlijke beschaving, (meer dan overigens mijns inziens te verdedigen is) daar lijkt het mij vanzelfsprekend, dat de leidinggevende colleges voorgaan in het beoefenen en aan den dag leggen daarvan. Dat Uw Redactie dit niet doet, dat U daarentegen in de Spiegel meent te kunnen schrijven of te doen schrijven, geheel zooals U wellicht onder elkaar gewend bent te spreken, lijkt mij ten zeerste te laken.

Met dank voor de verleende plaatsruimte,

B.

Naschrift.

Ware het niet, dat wij de laatste weken herhaaldelijk ontdekt hadden, dat het bovenstaande niet de stem van een enkeling is, maar dat vele, en zelfs aanzienlijke personen in het D.S.C. een ongeveer gelijke meening zijn toegedaan, wij zouden den heer B. de gelegenheid niet hebben gegeven, zijn deerniswekkende gedachtengang in de Spiegel bloot te leggen.

Nu echter lijkt het goed, hieraan het een en ander toe te voegen.

Als hoogste uiting van onzen geest beschouwen wij het beleedigen. Naarmate onze beleediging fijner en scherper, dieper en breder, klievend en schrijnend, verpletterend en tergend zal zijn, naarmate meer weke en minderwaardige soorten van zelfverdediging als bovenstaand schrijven der Redactie bereiken, zoo zullen wij weten, dat onze geest voortschrijdt, dat onze innerlijke beschaving langs de wegen, die wij haar aanwijzen, zich voortbeweegt en aan uiterlijkheid wint. Nimmer zal een gebochelde grijsaard, te onpas uit het spinhuis gestrompeld, ongedeed ons pad kunnen kruisen. Niets is besmettelijker dan de ziekten, die deze afgeleefde in zijn grijzend hoofd bergt, want het is een plaag, die voortwoekert en zich uit in kwallend-lillen van krachteloze lippen, in een muf en schimmelachtig gewoel, bedacht door van maden krioelende hersenen en verderfelijk is als vitriool op jong leven.

Wij zien ze gaan, een lange rij van B's., gebochelden en gekromden, de bangen, de angstigen, de vreezenden, de krakenden, de ineenvallenden, de te-ouden, die een glibberend spoor nalaten als een slijmende slak. Ga weg uit ons midden met uw gedachten, stinkend als brak water. Gij draagt den dood onder het hart. Wij zullen U verdelgen, voor Gij hem gebaard hebt.

Red.

C.P. Tonino
Markt 43

Prachtige sortering

Tafelzilver

GROOTE KEUZE

RINGEN

Specialiteit in
MASSIEF GLADDE TROUW-
EN VERLOVINGSRINGEN

**Delftsche
Fotohandel**

Fred. Alex Albers - Peperstraat 15

Groote sortering CAMERA'S

— tegen laagste prijzen —

Ontwikkelen en afdrucken

— tegen billijk tarief —

Vakkundige behandeling

Onderget. sinds 5 jaar naar volle tevredenheid DE Meubel-Leverancier der D. S. S. „Phoenix” beveelt zich beleeft bij H. H. Studenten aan voor reparaties en nieuw levering van alle soorten Meubelen. — Vraagt prijs welke door mij billijk berekend wordt.

F.M.D.v.d.GAAG

Adres:

VOORSTRAAT 66^A

werkplaats

TELEFOON No. 1061

of PIET HEINSTRAT 82

Hofleverancier

N.V. Stoomblekerij en
Chemische Wasscherij

„Ozon”, Voorburg

Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20

Wasscherij van alle
soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING

Fijngoed - Strijkerij

Volledig tarief op aanvraag
verkrijgbaar.

JUIST VERSCHEEN:

GEZONDHEIDSLEER

van de

voortplantingsorganen

ten dienste van jonge volwassen vrouwen en mannen. (Vervolg op Gezondheidsleer ten dienste van het onderwijs en verpleegsters) door

Dr. E. H. B. VAN LIER, Arts

met een VOORWOORD van Prof. dr. TH. M. VAN LEEUWEN,
Hoogl. in de huid- en geslachtsziekten te Utrecht.

Geïllustreerd

Prijs 90 cents

INHOUD: Hoofdstuk I. De vrouwelijke geslachtsorganen. II. Het „onwelzijn” der vrouwen. III. De mannelijke geslachtsorganen. IV. De bevruchting (paring). V. De verrichtingen der geslachtsorganen en de geslachtsdrift. VI. De verzorging der geslachtsorganen. VII. De sexuele opvoeding (voorlichting). VIII. Het huwelijk. IX. Geneeskundig onderzoek vóór het huwelijk en de erfelijke ziekten. X. De beperking van het kindertal. XI. De geslachtsziekten. XII. Alcohol en geslachtsorganen.

UITGAVE P. NOORDHOFF - GRONINGEN

A.J. PRINS

Choorstraat 4 - Delft

Vertegenwoordiger der

AEG en ROYAL

Schrijfmachines

PORTABLES

Alle machines in huur en huurkoop
verkrijgbaar

**H. H. Studenten
eischt**

op Uw wasch-
tafel een stukje

Lilienmilch-Seife

de beste zeep
ter verpleging der huid

Prijs per stuk f 0.25

Doos à 3 stuks f 0.70

Bonds-Drogisterij

N. VISSER

ASS. APOTHEKER

Breestraat 53 - Delft

Stalhouderij

KÖHLER

Telefoon 14076

Levering van 1ste kl. equipages

voor alle gelegenheden

de Ruyterstraat 50-51 - 's-Gravenhage

Studenten Automobilisten

Uw ADRES voor

Technische olie

is en blijft

W. KOELMAN

Telef. 12064. Rotterdam

Berglustlaan 66, Hilllegersberg

**EET
HANHART'S
BROOD**

**met goud
bekroond**

N. V. HEES & CO. - DELFT

Fabriek van Muziekinstr. en Radio apparaten.

Electr. Kunstspel en Handspel Piano's. — Electr. Pneumatische en Handspel Orgels. — Keuze uit plm. 300 instrumenten. Levering van elk gewenscht merk tegen den laagsten prijs.

Toonzalen VOORSTRAAT 38-40.

His Master's Voice, Columbia, Worldtophone, Stand-, Tafel- en Koffer apparaten, platen en benodigdheden.

Speciale H & C Radio-apparaten en Gramfoonversterkers, gebouwd in moderne en antieke kasten, keuze uit ruim 200 diverse modellen.

Groote keuze violen, strijkstokken, snaren en benodigdheden. Hoofd-depot Guitaren en Mandolines GELAS. — Koperen en houten blaasinstrumenten. — Jasz artikelen.

Muziekboeken voor alle instrumenten.

PEPERSTRAAT 8-10.

Magazijnen DEN HAAG { Prinsestraat 36-38.
Fred. Hendriklaan 295.

Heineken's

het

meest

getapte

B I E R

Hoofdagent,

J. T. POST.